

VÝLET DO ANGLIE

Postřehy z hostitelských rodin
ČTĚTE NA STRANĚ 3

ÚVALY NA LYŽÍCH

Zavzpomínáme na zimu
ČTĚTE NA STRANĚ 2

Krásné prázdniny!

Úvodník

Tak se opět setkáváme v ŽIVOTĚ ŠKOLY. Už nás čeká jen necelý měsíc a budou tu vytoužené prázdniny, na které se jistě všichni těšíme. Také nás opustí naši deváťáci a my ostatní se sejdem až v září. Ale to trochu předbílám ...

Jako událost předešlého týdne bych asi označil výlet do Anglie, kterému se toto číslo věnuje. Postřehy z tohoto výletu sepsaly dvě naše redaktorky a vy, naši milí čtenáři, máte nyní možnost

přečíst si o této akci a objektivně ji zhodnotit. Ale zdaleka to není jediné téma tohoto čísla. Jediná reprezentantka naší školy v olympiádě z českého jazyka Majda Kopková píše o svých zážitcích na str. 2.

Dodatečně také zavzpomínáme na lyžák pohledem sedmáků i deváťáků. Doufám, že jsem na nic nezapomněl. Za celou redakci časopisu přeji hezké prázdniny a krásný příští školní rok!!!

(Ať se zase v pořádku sejdem!)

autor článku:
MATĚJ IRA
třída 8.B

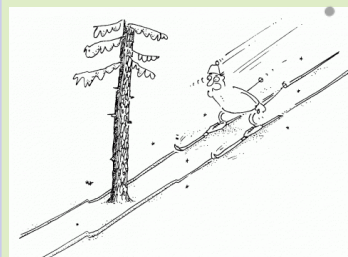
Olympiáda z češtiny

Jak jsem již zmiňoval v úvodníku, Majda Kopková nám vyličí své pocity z olympiády. Více na straně 2.

Výlet do Anglie

Strana 3 je věnována zážitkům z Anglie očima redaktorů, kteří se akce zúčastnili. Máte možnost přečíst a výlet zhodnotit.

Lyžák

ilustrace: ZŠ Jundrov

No a nakonec tu máme lyžařský výcvik opět na Černé boudě v Krkonoších. Lyžák se zde koná každý rok a nelze ho ve školním časopise opominout. Nyní na straně 2.

Olympiáda z češtiny

Je 29. ledna, 6:50. Já a můj dozor společně vyrážíme na olympiádu z češtiny až do Brandýsa nad Labem. Po absolvování pro mě velmi psychicky i fyzicky záživné cesty (zapomněla jsem si vzít Kinedryl!) konečně dorazíme na místo, přesněji přímo před Gymnázium Josefa Machara. Hodiny na hlavní budově ukazují, že je osm, to znamená, že do začátku toho všeho zbývá ještě tři čtvrtě hodiny. Právě probíhá registrace. Z téměř padesáti lidí jsem naprosto jediná, kdo se narodil v roce 2005. Svůj dozor s klidem propustím na procházku po Brandýse, přece těch pár minut do zahájení zvládnou sama. To, že to absolutně nezvládám, mi dojde velice brzy. Rozhlédnu se kolem sebe. Vedle každého soutěžícího sedí jeho učitel, který do svého svěřence hustí poměrně dost informací a povzbuzujících slov. Svěřenci se sice tváří lehce vyklepaně, ale aspoň tam někoho mají. Chybí mi prakticky kdokoli, kdo by na mě mluvil a říkal mi, že o nic nejde. Nenápadně se přisunu ke dvojici učitel-žák, která sedí

vedle, abych si nepřipadala tak trapně osamělá. Čtyřicet pět minut konečně uběhlo a profesorka nám začíná rozdávát papíry. Učitelé se rychle se svými reprezentanty (haha) rozloučí, popřejí jim hodně štěstí a zmizí na chodbu. První se píše mluvnická část. Když si přečtu zadání, zní to, jako by se po mně chtělo vypracování kompletního rozboru z nějaké části molekulární antropologie nebo něčeho takového. Nechápu, proč to zadání píšou tak složitě, protože odpovědi právě na takto dané úkoly byly poměrně lehké. A naopak, mnoho otázek formulovaných velice jednoduše mi opravdu zavařilo mozek. Po skončení času na mluvnickou část byla hodina na napsání slohu. Vyprodukovala jsem tu nejotřesnější slohovku ve svém dosavadním životě. Když skončil i čas na sloh, zmatená jsem opustila učebnu vydávíc se směrem na autobusovou zastávku. Cestou jsem mýjela hlouček učitelů, který velice soustředěně řešil naši mluvnickou část. I přes to všechno jsem ráda, že

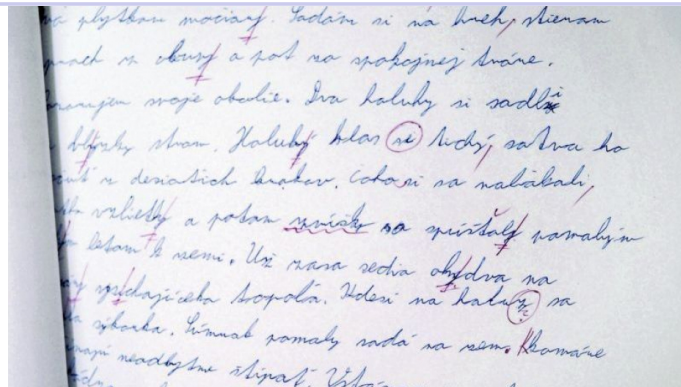

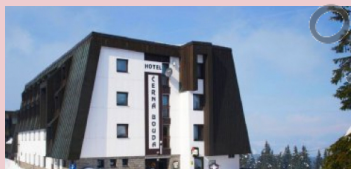
foto: www.cas.sk

jsem tam jela, protože jsem se cítila dobře připravená a zkušenost je cenná :).

autor článku:
MAJDA KOPKOVÁ
třída 8.A

Nejlepší začátek roku je na lyžích

V sobotu 5.1.2019 jsem společně se svými spolužáky vyrazila vstříc sněhovému dobrodružství na lyžařský výcvik 7. a 9. tříd ZŠ Úvaly do Janských Lázní. Po příjezdu do hor bylo naším prvním sportovním výkonem nakládání ne zrovna lehkých zavazadel do lanovek. Na to navazoval hned náš druhý sportovní výkon, vyjít velice strmý a zákeřný kopec v nepříznivém počasí, abychom se dostali do našeho hlavního cíle, Černé boudy. První úkol na našem listu jsme si mohli odškrtnout bez ztrát na životech. Další dny byly všechny v podobném duchu, lyžování, lyžování a hádejte co ještě, opět lyžování. Od toho je to lyžařský výcvik, že? Instruktoři na nás byli hodní, vůbec nás netrestali, právě naopak. Dávali nám za naše drzosti "odměny", například jupíky. Ale abyste si nemysleli, že nám kupovali lahvičku dobrého džusíku! V jejich jazyce "odměna" znamenala udělat dřep s výskokem doprovázeným radostným výkřikem JUPÍ! Nebo jsme si také mohli

za "odměnu" zazpívat. Přijde vám to jako slabý trest? Tak u nás to znamenalo nastoupit před všech 67 dětí a zazpívat třeba Českou hymnu. Aby si nás instruktoři lépe pamatovali, vymýšleli nám přezdívký. Například já jsem díky svému příjmení dostala přezdívkou Potěrbradka, dále jsme tam měli Kůču, Paštiku, Horoušánky a další. Celý lyžařský kurz probíhal v přátelském duchu, žádná zranění a ani žádný průšvih. Všichni máme na co vzpomínat a já se těším, co zažijeme příště na některém dalším lyžařském výcviku.

autor článku:
MARKÉTA PODĚBRADSKÁ

Úvaly na lyžích :)

foto: foto: Kača Listopadová

Účastníci lyžařského výcviku se hlásí do služby!

Zase po roce jsme vyjeli na hory. Pro nás devátáky to bylo naposledy, kdy jsme se těšili na lyžák. My už jako devátáci jsme přeci jenom měli nějaké zkušenosti, ale sedmáci byli letos poprvé. Celý ten týden jsme si opravdu užili, a to potvrdí snad každý z nás. Ze začátku sněžilo a foukal vítr, a čím víc se blížil náš odjezd, tím hezčí bylo počasí :). Lyžovali jsme vždy dopoledne a odpoledne. Jeden den si naše družstvo místo odpoledního lyžování šlo zablblnout na malou sjezdovku, kde jsme bruslili s jednou lyží nebo běhali s lyžemi pozadu :). Je fajn pozorovat ten náš pokrok, kdy někteří z devátáků

stáli na lyžích poprvé a teď?! Za tyhle všechny dovednosti vdčíme všem našim instruktorům, kteří nás naučili dost věcí. Nebylo to s námi vždycky lehké, ale zvládli to :). V úterý jsme si jako obvykle udělali odpočinkový den a vyrazili na procházku. Každý večer byl program, jeden den jsme si rozebírali deset pravidel pro lyžaře, jindy jsme hráli strážné anděly, předposlední večer jsme si připravili malé vystoupení nebo jsme hráli obličáčku :). Celý týden na chatě panovala fajnová nálada, slavili jsme nový rok, a kontrola z hygieny chodila i několikrát denně :).

Chtěli bychom všem neskrutčně poděkovat za ty krásné roky, tolik zážitků a vzpomínek. Budeme vzpomínat s úsměvem ve tváři, i se slzami v očích. Děkujeme, milujeme :) ♥ .
Vaše kopretiny ♥

autor článku:
KATEŘINA LISTOPADOVÁ
třída 9.A

autor článku:
ELIŠKA KUČEROVÁ
třída 9.A

Velká Británie mým pohledem

Výlet do Velké Británie jsem si moc užila. Sice se tu a tam vyskytlo pár drobných chybiček, ale nikdy jsem ani na chvíli nezalitovala toho, že jsem jela. Jak už psala kamarádka, která byla zároveň mojí Londýnskou spolubydličí, hostitelka z Londýna jménem Debbie byla velmi zvláštní. Její sprchou jsem se opářila, protože ačkoliv blikala tolik, že z toho přecházel zrak, měla jen dva programy. Horkou a ledovou. Nic mezi tím. Takových vtipných podivností u ní byla spousta, ale když se

k tomu zpětně vracíme, jen se smějeme. Brali jsme to jako dobrou přípravu na život. Po noci v Londýně jsme přejeli do Walesu, kde jsme dostali hostitelskou rodinu, která byla naprosto úžasná.

Dokonce to zařídila tak, abychom mohly být já i obě mé kamarádky všechny ve stejném pokoji. Jejich sprcha sprchovala normálně, záchod měl normální bílou barvu. I jídlo bylo moc fajn, lepší lasagne než tam jsem v životě nejedla. Docela mě to překvapilo, čekala jsem, že rodina z Walesu bude asi horší, než ta z Londýna. Nedokážu říct, co se mi za ten týden líbilo nejvíc. Všechno bylo moc hezké. Jsem opravdu ráda, že se mi naskytla příležitost a že jsem mohla jet.

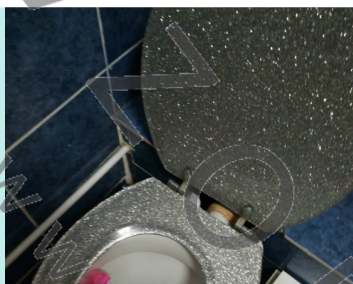

foto: Třípytlivý záchod u Debbie doma :D

autor článku:
MAJDA KOPKOVÁ
třída 8.A

Anglie podruhé

2. 6. jsme jeli navštívit Velkou Británii. Mé dojmy z celého zájezdu jsou velmi pozitivní, až tedy na pár drobností. V první rodině jsme byly u paní jménem Debbie, která měla svítící sprchu, která hrála všemi barvami, ale sprchovat moc neuměla, a záchod byl posetý stříbrnými třpytkami. Paní na nás moc sympaticky nepůsobila, ale dalo se to v pohodě zvládnout, a teď se tomu smějeme a považujeme to za zkušenost. U druhé rodiny, což byla milá paní, která

se jmenovala Romaine a měla pejska, to bylo mnohem lepší. V pokoji se dalo hnout, koupelna byla obyvatelná a bylo možné se i vysprchovat. Až na zajímavé chutě této paní bylo vše v pořádku a k první paní jsme se vracet už moc nechtěli.

V průběhu všech výletů jsme viděli legendární červenou telefonní budku a projeli se dvoupatrovým červeným autobusem. Nejlepší zážitek byla za mě asi návštěva studia Harryho Pottera a poté obrovské kolo London Eye, ze kterého bylo vidět na velkou část Londýna. Do Velké Británie bych se určitě ještě někdy podívat chtěla, protože byla krásná a mám z ní úžasné zážitky.

autor článku:
ROZÁLIE POLDOVÁ

Barevný týden

V Základní škole Úvaly u Prahy se konal barevný týden plný radosti a veselí. Děti se měly obléknout na každý den od pondělí do pátku do nějaké dohodnuté barvy. Takto sbíraly body, které na konci školního roku určily, která třída vyhraje. Pravidlem bylo, že jsi musel mít od každé barvy dva kusy oblečení.

11. 2. v pondělí byla určena první barva, a to byla duhová. Pro děti téměř nejlehčí barva, protože na sobě mohly mít barev, kolik chtěly a pořád bodovaly. Ve škole téhož dne proběhlo i fotografování s panem ředitelem. Přidaly se i učitelky, které se sladily do téže barvy.

12. 2. v úterý byla určena další barva, červená. Tato barva byla pro žáky hůře sehnatelná, ale i tak se všichni s touto barvou poprali na jedničku. I tentokrát proběhlo focení s panem ředitelem. Další den, ve středu 13. 2., proběhl den s modrou barvou.

Holky chodily s modrými gumičkami, sukněmi a pentlemi. A naopak chlapci byli velice originální. Zvolili zvláštní taktiku ve formě overalu se zvířecími motivy, které byly v modré barvě. Předposlední den, ve čtvrtek 14. 2., byla určena barva zelená. V tento „zelený den“ si děti vyhrály i s barvami na obličej a se zeleným postříkem na vlasy. Pruhované punčochy se učitelům velice líbily a i tento den musel být zaznamenán hromadnou fotografií. Poslední den a zároveň poslední barva byla v pátek 15. 2. barva černá. Tato barva byla velice jednoduchá pro naše teenagery, ale i pro učitele. Také malé děti se skvěle zapojily. Díky této barvě si některé děti připadaly jako na pohřbu. Přesto tento den byl velice vydařený. Takto proběhl barevný týden v naší škole. Na konci týdne se sečetly body a přičetly se do celkové hry. „Užily jsme si to“, komentovaly

foto: Foto: www.astrohled.cz

děti. A my jsme rádi, že jsme byli součástí této vydařené akce.

autor článku:
Veronika Urbanová, 9. A